

Steagul roșu

Organ al Comitetului orașenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orașenesc

Anul XVII
XXII Nr. 5030
—
Marți
21 decembrie
1965
—
4 pag, 25 bani

CITIȚI ÎN PAGINA IV-A

◆ O.N.U. — Comitetul Politic a adoptat în unanimitate rezoluția inițiată de România.
◆ Incheierea Congresului Partidului Socialist Italian al Unității Proletare.

◆ Prezențe românești.
◆ Se preconizează convocarea unei conferințe a șefilor de state și guverne africane.
◆ Generalul de Gaulle a fost reales președinte al Franței.

A IV-A SESIUNE A MARIII ADUNĂRI NAȚIONALE

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al C. C. al P. C. R. cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

La Palatul Marii Adunări Naționale au început luni dimineața lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Orele 10. Deputații și invitații salută cu puternice aplauze sosirea în sală a conducătorilor partidului și statului nostru.

In loja din dreapta iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ghivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan.

In loja din stînga se află membrii Consiliului de Stat.

La lucrări asistă numeroși invitați: miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, academicieni, și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, ziariști români și străini.

Sînt de față șefii misiunilor diplomatice acreditate la București.

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voltec, deschide lucrările sesiunii. Cei prezenți păstrează un moment de reculegere în memoria deputatului Barbu Solomon.

Deputații au votat în unanimitate următoarea ordine de zi a sesiunii:

1. Verificarea legalității alegerii deputatului declarat ales în circumscripția electorală nr. 12 — Berești, din regiunea Galați.

2. Proiect de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice.

3. Proiect de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1966.

4. Proiect de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat al Republicii Socialiste România pe anul 1966.

5. Proiect de lege cu privire la protecția muncii.

6. Proiectul Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.

7. Propuneri pentru componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

8. Aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat.

A fost aleasă apoi, în unanimitate, Comisia de elaborare a proiectului Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale.

La primul punct al ordinii de zi, pe baza raportului prezentat de președintele Comisiei de validare, deputatul Demostene Botez, Marea Adunare Națională a validat cu unanimitate de voturi mandatul deputatului Nicolae Deleanu, ales în circumscripția electorală nr. 12 — Berești, din regiunea Galați.

S-a trecut apoi la punctul 2 al ordinii de zi.

(Continuare în pag. 4-a)

Dragi tovarășii deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să dea putere de lege unor măsuri consacrate îmbunătățirii activității într-unul din sectoarele de mare importanță ale vieții noastre sociale, cercetarea științifică.

Congresul al IX-lea al partidului a elaborat un program vast și multilateral de dezvoltare a patriei. Pornind de la experiența proprie și de la concluziile oferite de societatea modernă, care demonstrează că industrializarea este singura cale spre progres și civilizație, spre o viață prosperă și îmbelșugată, partidul a pus în centrul politicii sale continuarea neabătută a politicii de industrializare a patriei, creșterea cu precădere a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini. Dezvoltarea industriei noastre socialiste se va realiza pe baza tehnicii celei mai avansate, a introducerii continue în producție a celor mai noi cuceriri ale științei — aceasta fiind condiția hotărâtoare a obținerii unei productivități înalte, a satisfacerii nevoilor societății în plin avînt. Paralel cu aceasta, Congresul și plenara Comitetului Central din 11—12 noiembrie au hotărît intensificarea eforturilor pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii și organizarea producției agricole intensive, în vederea dezvoltării continue a agriculturii noastre socialiste.

Va lua o amploare și mai mare activitatea de construcții în vederea îndeplinirii marilor sarcini ale planului de investiții, se vor dezvolta transporturile, comerțul socialist, serviciile publice, se va ridica standardul de viață al populației, vor cunoaște un nou avînt învățămîntul, cultura și arta. În realizarea acestor obiective mărețe trasate de Congresul partidului nostru, care necesită concentrarea forțelor întregului popor, un rol de seamă revine științei.

În elaborarea întregii sale politici, a direcțiilor generale de dezvoltare a țării, partidul nostru pornește de la știința despre lume și societate a proletariatului — marxism-leninismul — aplicînd-o în mod creator la condițiile noastre concrete. Construirea socialismului — orînduire socială superioară a omenirii — se înfăptuiește pe baza științei celei mai înaintate, a folosirii legilor obiective de dezvoltare a societății: în aceasta constă esența superiorității societății noastre socialiste.

Întreaga istorie a civilizației umane demonstrează importanța cuceririlor gândirii științifice pentru progresul vieții sociale în toate epocile, pentru cunoașterea și transformarea de către om a naturii și societății. Este cunoscută importanța pe care o are teoria: o dată însușită de mase și aplicată în practică, ea se transformă într-o uriașă forță materială. Influența pe care o exercită știința asupra dezvoltării sociale în epoca contemporană crește nemăsurat. Aplicarea în practică a rezultatelor sale face ca știința să devină o însemnată forță de producție, un factor hotărîtor al mersului înainte al economiei și

culturii, al întregii societăți socialiste.

Trăim în perioada celei mai ample revoluții tehnico-științifice care modifică în mod radical condițiile producției materiale și posibilitățile de valorificare a bogățiilor naturale în folosul omului, asigură fabricarea pe scară industrială a unor noi și largi game de produse. Fizica — stăpînirea crescîndă a forței atomului, matematica, cibernetică, automată, chimia modernă, biologia au deschis uriașe perspective de sporire a avuției materiale a lumii, de creștere a forțelor de producție ale societății, de lărgire a orizontului cunoașterii și a vieții spirituale a popoarelor. A subaprecia, în aceste condiții, rolul științei, a nu depune eforturi susținute pentru stăpînirea marilor ei cuceriri, a nu te strădui să mergi în ritm cu progresul științei secolului nostru înseamnă a te condamna cu bună știință la stagnare și înapoiere, cu repercusiuni serioase asupra dezvoltării societății pentru o lungă perioadă de timp. Aceasta aduce daune interesele poporului, dezvoltării națiunii, asigurării independenței și suveranității naționale, înfloririi patriei.

Pornind de la marile obiective de viitor, Congresul partidului nostru a trasat sarcina intensificării activității de cercetare științifică și folosirii pe scară tot mai largă a rezultatelor ei în producția materială, în tehnică și economie, în cultură, a subliniat necesitatea sporirii contribuției oamenilor de știință și cercetătorilor la întreaga viață socială, la progresul neîntreput al orînduirii socialiste.

În decursul timpului, din rîndul poporului nostru s-au ridicat personalități remarcabile, care și-au închinat întreaga viață, talentul, energia, puterea de creație științifică românești, propășirii țării, eliberării sociale și naționale a poporului, îmbunătățirii condițiilor sale de viață. Savanții români care au făcut cinste patriei și veacului lor au fondat strălucite școli de matematică, fizică, chimie, geologie, medicină, istorie, sociologie, ridicînd prin operele lor prestigiul științei românești, făcînd să crească contribuția țării noastre la patrimoniul științei mondiale. Toate acestea dovedesc nescapatele izvoare de talent, capacitate și energie creatoare cu care este înzestrat poporul român.

În anii puterii populare, — în condițiile avîntului construcției socialiste — știința a cunoscut în țara noastră o dezvoltare ascendentă. Cercetătorii și oamenii noștri de știință au continuat și dezvoltat cu succes tradițiile progresiste ale înaintașilor, au dus mai departe ceea ce a creat valoros poporul nostru în trecut în acest domeniu, obținînd realizări importante pentru dezvoltarea țării, cunoscute și apreciate și peste hotarele patriei. Insușindu-și concepția științifică care stă la baza activității partidului, oamenii de știință din țara noastră au adus o contribuție însemnată la abordarea diferitelor domenii ale științei în lumina materialismului dialectic și istoric.

Au fost întreprinse numeroase studii matematice cu privire la mecanismele automate, teoria informației și cibernetică economică. S-au efectuat importante cercetări în domeniul fizicii, concretizate în lucrări de valoare științifică. Aplicațiile radioizotopilor au avut o eficacitate însemnată în prospecțiunile geologice, în controlul funcționării unor agregate siderurgice și instalații din industria constructoare de mașini, în controlul calității producției, în medicină și altele. S-au elaborat noi scheme de automatizare a reactoarelor și noi tipuri de dispozitive semiconductoare necesare automatizării industriei.

S-au făcut cercetări îndreptate spre îmbunătățirea indicilor tehnico-economici ai agregatelor siderurgice și instalațiilor metalurgice, reducerea consumului de combustibili deficitari și de metal, însușirea de noi produse și tehnologii. În domeniul chimiei s-au efectuat cercetări științifice cu o largă aplicatie în producție, în industria petrochimică, a maselor plastice, a substanțelor necesare chimizării agriculturii etc. S-au lărgit cercetările în domeniul științelor geologice, în biologie, în medicină și în alte domenii ale căror rezultate contribuie la dezvoltarea economiei, la ridicarea nivelului de viață al poporului.

Instituțiile de cercetări agricole aduc un aport însemnat la perfecționarea agrotehnicii plantelor cultivate, la ridicarea fertilității solurilor și crearea de noi hibrizi și soiuri de plante, la ameliorarea raselor de animale și, pe această cale, la îmbunătățirea organizării producției agricole, la creșterea productivității muncii în agricultură.

Progrese s-au realizat și în științele sociale, în studierea manifestării legităților construcției socialiste în condițiile concrete ale României. Unele lucrări elaborate în domeniile științelor economice, filozofice, juridice, ale istoriei, arheologiei, filologiei, valorificînd tradițiile înaintate ale gândirii științifice și culturale, oglîndesc lupta de veacuri a poporului român pentru eliberarea națională și socială, contribuie la sintetizarea activității de construcție a socialismului.

Au fost obținute unele succese în crearea bazei materiale a cercetării științifice, în dezvoltarea rețelei de unități de cercetare, în dotarea laboratoarelor cu utilajul necesar.

Sînt bine cunoscute condițiile materiale deosebit de grele în care se făcea în trecut cercetarea științifică în țara noastră, nepăsarea pe care a manifestat-o deceniile de-a rîndul regimul burghezo-moșieresc pentru destinele științei românești. În perioada dinainte de război, în România nu existau decît 52 unități de cercetare științifică, cu un număr redus de cercetători. La capitolul rezervat științei, în bugetul statului pe anul 1938—1939, de exemplu, figurau 105,9 milioane lei, ceea ce, în condițiile de dotare extrem de înapoiate din acea vreme, era foarte puțin.

În perioada anilor 1961—1965 statul a cheltuit din fondurile sale

pentru dezvoltarea științei peste 5 miliarde și jumătate de lei, din care aproape 900 milioane lei pentru Academie, peste 4 miliarde lei pentru institutele departamentale și laboratoarele uzinale. În întreaga țară funcționează în prezent 264 de unități de cercetare științifică, dintre care 53 institute ale Academiei, 163 de unități de cercetare departamentală și 48 de laboratoare uzinale mari în întreprinderile industriale moderne, fără a mai socoti sutele de laboratoare din celelalte fabrici și uzine. La aceasta se adaugă 820 de cadre din învățămîntul superior, în cadrul cărora lucrează peste 13 000 de cadre didactice cu pregătire științifică superioară.

În ansamblul rețelei de cercetare științifică din țara noastră lucrează în prezent aproape 23 000 de cadre cu studii superioare, din care marea majoritate direct în sfera cercetării științifice, desfășurînd o activitate rodnică, multilaterală; după datele statistice ale Academiei și ministerelor, în perioada ultimilor cinci ani, oamenii de știință și cercetătorii din diferite unități științifice au abordat peste 60 000 de teme.

Alături de vechile generații de savanți, în anii din urmă a crescut un număr însemnat de cercetători tineri, talentați, cu o temeinică pregătire științifică, țara noastră dispunînd în prezent de un puternic detașament de oameni de știință și cercetători. Savanții și cercetătorii români și de alte naționalități, ridicați din mijlocul poporului, sînt însușiți de un profund patriotism, de dorința de a-și consacra talentul și capacitatea de muncă construcției socialismului, înfloririi patriei. Partidul și guvernul nostru dau o înaltă apreciere activității depuse de oamenii de știință, aportului lor la rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării economiei și culturii noastre socialiste.

Tovarășii,

Analiza situației existente în cercetarea științifică duce la concluzia că în acest domeniu s-au făcut însemnați pași înainte, s-a obținut o serie de rezultate bune și s-au creat condiții care permit dobîndirea unor noi succese. Totodată, în organizarea și orientarea muncii de cercetare persistă și deficiențe, unele destul de serioase, care au avut drept consecință rămînerea în urmă într-un număr de sectoare importante ale științei.

O examinare sumară a tabloului dezvoltării științifice mondiale duce la constatarea că, în țările avansate din punct de vedere economic și cultural, principala direcție de orientare a eforturilor statului și oamenilor de știință o constituie științele de care depinde progresul în sfera producției materiale a societății, mersul înainte al economiei și culturii.

Analiza activității științifice în țara noastră arată că tocmai unora din aceste ramuri ale științei nu li s-a acordat atenția cuvenită. Domenii științifice de importanță vi-

(Continuare în pag. 2-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU secretar general al C. C. al P. C. R. cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. 1-a)

tală pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, întărirea puterii economice a patriei, cum sînt energetica, construcțiile de mașini, electronica, automatica, chimia compușilor macromoleculari, fizica energiei înalte, biochimia, genetica, biofizica și altele nu s-au dezvoltat corespunzător cerințelor actuale.

Aceasta se datorește în primul rînd lipsurilor existente în organizarea și îndrumarea cercetării științifice. De multe ori cercetările s-au făcut netinîndu-se seama de cerințele dezvoltării bazei tehnico-materiale a socialismului în țara noastră. A lipsit un plan de ansamblu care să dea cercetării o orientare și o perspectivă clară spre direcțiile cerute de economie și cultură. În general trebuie să spunem că la noi nu s-a manifestat preocuparea și grija corespunzătoare pentru problemele îndrumării științei, pentru valorificarea importantului potențial științific de care dispunem în sprijinul activității de construire a socialismului.

Una din cauzele principale ale rămîinerii în urmă a unor importante domenii ale științei o constituie părerea greșită, ce și-a făcut loc în ultimii ani, potrivit căreia importul de utilaje, mașini, scutece tehnologice și licențe ne scutesc de cercetare, permițându-ne să beneficiem — fără eforturi proprii — de rezultatele activității ce se desfășoară pe plan mondial pentru dezvoltarea științei și tehnicii moderne. S-au făcut chiar propuneri de desființare a unor institute de cercetare departamentale și de renunțare la cercetarea în învățămîntul superior. Viața demonstrează că o asemenea atitudine față de știință poate avea consecințe grave, ea determină rămîineră în urmă pe întregul tărîm al științei, frînează dezvoltarea economică și socială a țării, duce la dependență față de străinătate. Urmările acestei concepții greșite, neștiințifice, le resimțim de altfel în cercetarea științifică și, implicit, în unele domenii ale producției materiale.

A te mărgini să achiziționezi rezultatele cercetării științifice din străinătate înseamnă a te resemna să cumperi tot timpul inteligent — cel mai scump bun existent astăzi pe piața mondială. Iată un exemplu concludent în acest sens: la importul de instalații industriale complete, efectuat pe perioada anilor 1960-1965, aproape 20 la sută din suma totală a reprezentat-o prețul documentației, informației, asistenței tehnice și dreptului de patent.

Atitudinea de subapreciere a rolului cercetării științifice proprii în rezolvarea unor probleme ale dezvoltării producției reiese și din faptul că au existat cazuri cînd organele economice au recurs la importuri de licențe fără să cerceteze experiența acumulată de cercetătorii noștri ce obținuseră rezultate apropiate de parametrii oferiți de firmele furnizoare. Așa au procedat, de pildă, uneori, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și alte ministere. Aceasta demonstrează că ministerele nu au acordat atenția cuvenită activității de cercetare științifică din institutele proprii și din laboratoarele uzinale ce le sînt subordonate, îndrumării și controlului îndeplinirii temelor de cercetare pe care le-au propus spre a fi incluse în planul tehnic de stat.

Istoria arată că toate popoarele, mari sau mici, își pot aduce contribuția proprie la dezvoltarea patrimoniului științei universale. Cercetarea științifică este unul din principalele domenii de manifestare a geniului fiecărui popor, a gândirii și capacității sale creatoare, iar

poporul nostru a dovedit cu prisosință calitățile cu care este înzestrat, forța, talentul și capacitatea de a făuri mari valori științifice și culturale.

Subevaluarea științelor tehnice, ale căror rezultate pot fi aplicate imediat în practică, s-a manifestat și în activitatea Academiei, în modul în care acest important for al științei românești a îndrumat munca de cercetare. Deși în perioada 1961—1965, cercetătorii Academiei au abordat peste 6 000 de teme științifice, numai 29 au fost cuprinse în planul tehnic de stat, iar din acestea numai 15 au fost finalizate. Este semnificativ, de altfel, și faptul că din numărul total de 239 de membri ai Academiei, numai 29 sînt membri ai Secției de științe tehnice. Deși în ultimii ani și-au lărgit contactele cu industria, agricultura și celelalte ramuri ale economiei naționale, membrii Academiei și cercetătorii cu experiență și autoritate științifică sînt prezenți totuși în mică măsură în centrele industriale ale țării — acolo unde se hotărăște îndeplinirea marilor sarcini economice trasate de partid și de stat. Este cunoscut că în numeroase țări, oameni de știință dintre cei mai proeminenți lucrează nemijlocit în laboratoarele marilor fabrici și uzine, aduc o contribuție prețioasă la soluționarea nenumăratelor probleme pe care le ridică progresul tehnicii.

În învățămîntul superior, care reprezintă un important și valoros potențial științific, cercetarea nu s-a desfășurat la nivelul corespunzător. În decursul planului de șase ani, pentru investiții în cercetarea științifică din învățămîntul superior nu s-a alocat decît 1 milion de lei. Aceasta cu toate că în țara noastră există o bogată tradiție și experiență în organizarea cercetării științifice universitare, școlile românești de matematică, fizică, medicină, istorie, lingvistică, de exemplu, au apărut și s-au dezvoltat tocmai în cadrul învățămîntului superior, unde s-au format importante contingente de oameni de știință.

De asemenea, trebuie spus că, în comparație cu baza materială de care dispun, institutele de cercetări departamentale, cu numărul mare de cercetători care lucrează în acest sector, rezultatele activității acestora nu sînt încă la nivelul nevoilor economiei. Principala lor lipsă constă în faptul că nu și-au legat activitatea în măsură suficientă de problemele esențiale pe care le ridică viața economică a țării noastre, nu au contribuit, pe măsura posibilităților, la soluționarea unor cerințe ale progresului tehnic în industrie, agricultură și în celelalte ramuri economice.

Cercetarea științifică din țara noastră a avut de suferit și ca urmare a unei atitudini rigide, dogmatice, care s-a manifestat adesea în tratarea unor probleme ale dezvoltării științei în epoca contemporană. În locul unei aprofundate analize științifice proprii s-a recurs de multe ori la preluarea mecanică a unor concluzii neștiințifice cu privire la fenomenele noi ale științei, la o serie de ramuri științifice deosebit de importante pentru cunoașterea naturii și societății. O serie de descoperiri din științele naturii, din biologie și în special din genetică, din cibernetică și alte domenii au fost mult timp tratate ca pseudo-științe, ca manifestări ideologice reacționare. În domeniul științelor sociale și-au făcut loc fenomene de superficialitate, de îngustime de vederi și de vulgarizare a unor teze teoretice, ceea ce a determinat scăderea nivelului științific al cercetărilor, tratarea neștiințifică a unor probleme ale vieții noastre sociale aflate în

plin proces de transformare revoluționară, precum și a unor probleme ale dezvoltării societății contemporane. Nu a fost înțeleasă însemnătatea sociologiei ca știință socială, negîndu-se rolul ei în societatea socialistă. Toate acestea au avut drept rezultat frînarea gîndirii științifice și a cercetărilor în domeniile respective, rămîineră în urmă într-o serie de sectoare dintre cele mai importante ale cercetării științifice.

Cu toate succesele obținute în anii puterii populare în dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice din țara noastră, în acest domeniu există încă serioase rămîineri în urmă în raport cu nevoile de lărgire a cercetării și în comparație cu situația existentă pe plan mondial. Cheltuielile consacrate dezvoltării științei au crescut în 1965 față de anul 1960 cu aproximativ 50 la sută, ceea ce reprezintă un ritm destul de lent. Ponderea în cadrul venitului național a acestor fonduri este încă mică — anul trecut ele au constituit 0,88 la sută din venitul național, în timp ce în alte țări ajung pînă la 2—3 la sută din venitul național. Pentru a avea imaginea eforturilor care se depun în domeniul științei în țările dezvoltate, trebuie reținut că în ultimii opt ani cheltuielile de la acest capitol au crescut în Franța de peste 6 ori.

Este necesar, de asemenea, să arătăm că în țara noastră, datorită defecțiunilor manifestate în îndrumarea și dezvoltarea științei, chiar baza materială existentă nu este folosită complet și în modul cel mai eficace. O serie de aparate și instalații moderne cu care au fost dotate unele unități de cercetare nu sînt utilizate cu întreaga lor capacitate.

Potențialul științific nu este repartizat pe teritoriul țării în mod suficient de judicios, în funcție de creșterea forțelor de producție, de dezvoltarea economiei și culturii. În amplasarea unităților de cercetare pe ramuri și domenii științifice, precum și din punct de vedere teritorial există disproporții. În cadrul rețelei de cercetare, unitățile legate de domeniile principale ale tehnicii nu ocupă locul corespunzător. În sectoare, cum sînt metalurgia, minele, energia electrică, construcția de mașini lucrează în cercetare doar 1 852 salariați, ceea ce reprezintă aproximativ 9 la sută din totalul salariaților existenți în cele 163 unități de cercetări departamentale. Aproape 80 la sută din institutele de cercetare se găsesc concentrate în momentul de față în București. În restul centrelor industriale institutele științifice nu s-au dezvoltat în raport cu ritmul de creștere a economiei, cu nevoile dezvoltării vieții științifice.

Modul de alcătuire a structurii rețelei determină în cercetare fenomene de paralelism care împiedică concentrarea forțelor în jurul obiectivelor științifice principale, duce la dispersarea și fărâmițarea acestora.

Una din cauzele dezvoltării nesatisfăcătoare a unor ramuri științifice o constituie defecțiunile existente în sistemul de recrutare, pregătire, perfecționare și repartizare a cadrelor de cercetători. Multă vreme a fost neglijată formarea cadrelor necesare științelor tehnice, din care cauză numărul cercetătorilor care lucrează în acest domeniu reprezintă abia 38 la sută din totalul lucrătorilor științifici din țara noastră.

Nu s-a acordat suficientă atenție promovării cadrelor tinere de cercetători, organizării specializării lor atît în țară cît și în străinătate la nivelul cerințelor actuale ale științei, sprijinirii lor în vederea publicării lucrărilor elaborate și aplicării în practică a rezultatelor do-

bîndite în cercetarea științifică. Timp de ani de zile nu s-au acordat titluri științifice merite să stimuleze interesul tinerilor pentru perfecționarea pregătirii lor.

Toate aceste neajunsuri au făcut ca într-o serie de domenii importante știința să nu țină pasul cu cerințele dezvoltării țării, să nu-și aducă aportul pe care poate și trebuie să-l dea la rezolvarea problemelor progresului multilateral al societății noastre socialiste.

Tovarăși,

Creșterea rolului științei în rezolvarea marilor sarcini trasate de Congresul al IX-lea al partidului cer luarea unor măsuri neîntîrziate de îmbunătățire a organizării și îndrumării cercetării, astfel încît să se asigure mobilizarea tuturor cadrelor și forțelor materiale spre obiectivele principale ale progresului științific, îmbinarea armonioasă a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicativă.

Activitatea științifică din țara noastră trebuie concentrată spre avîntul neîntrept al societății socialiste. În această direcție, un rol de seamă revine statului socialist, care poartă răspunderea creării și dezvoltării continue a bazei materiale a cercetării științifice, pregătirii cadrelor necesare, mobilizării eforturilor întregii societăți pentru îndeplinirea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialismului.

În vederea îmbunătățirii organizării și îndrumării activității științifice, se propune, după cum reiese din proiectul de lege prezentat Marii Adunări Naționale, crearea, pe lângă Consiliul de Miniștri, a Consiliului Național al Cercetării Științifice. În cadrul Consiliului vor funcționa comisii de coordonare pe ramuri științifice. Se vor crea, de asemenea, comisii teritoriale de coordonare științifică în principalele centre economice și culturale ale țării, iar pentru îndrumarea activității științifice departamentale și a laboratoarelor uzinale, se vor înființa comisii de coordonare pe lângă ministere și alte instituții centrale.

Consiliul Național de Cercetări va avea sarcina să asigure realizarea politicii partidului și guvernului privind dezvoltarea cercetării științifice în Republica Socialistă România, legarea ei tot mai strînsă de cerințele concrete ale economiei și culturii, organizarea participării active a oamenilor de știință și cercetătorilor la rezolvarea marilor probleme ale construcției socialiste.

Consiliul Național va elabora — pe baza planurilor întocmite de ministere și instituții centrale și în strînsă legătură cu sarcinile planului de stat de dezvoltare a economiei și culturii — programul unitar de cercetare științifică pe întreaga țară. În legătură cu aceasta, o acțiune urgentă de mare răspundere a Consiliului Național va fi elaborarea programului de cercetare științifică pe anii 1966—1970, care va constitui parte integrantă a planului cincinal, precum și schița unui plan de cercetare pe o perioadă mai îndelungată de timp.

Consiliul Național va îndruma și coordona activitatea de cercetare științifică desfășurată în cadrul Academiei, de către institutele de învățămînt superior, precum și în cadrul ministerelor și celorlalte organe centrale. Desigur, cercetările trebuie să se dezvolte pe întregul front al științei, inclusiv în domeniile științelor sociale, umanistice, dar eforturile principale vor trebui concentrate spre direcțiile unde putem obține maximum de rezultate în asigurarea progresului țării noastre.

Una din sarcinile de seamă ale Consiliului Național va fi contro-

lul realizării temelor de cercetare, asigurarea îndeplinirii sistematice a programului de cercetare științifică. De asemenea, va trebui să urmărească aplicarea în practică a soluțiilor descoperite de oamenii de știință, pentru valorificarea cît mai eficientă a rezultatelor muncii de cercetare.

În atribuțiile Consiliului un loc important îl va ocupa dezvoltarea și organizarea rațională a unităților științifice, perfecționarea rețelei de cercetare corespunzător cerințelor economiei și culturii naționale. Este necesar să fie asigurate condițiile pentru creșterea continuă a rolului Academiei, a eminentilor oameni de știință și cercetători care lucrează în institutele acestea, în ridicarea nivelului științei din țara noastră. În dezvoltarea ramurilor științifice principale în strînsă legătură cu cerințele societății. Totodată trebuie îmbunătățite legăturile de colaborare dintre institutele Academiei și cadrele universitare, institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

O problemă de mare însemnătate, care-și cere soluționarea grabnică este organizarea mai bună a cercetării științifice în învățămîntul superior. Corpul didactic universitar care desfășoară o bogată și rodnică activitate pentru pregătirea tinerilor generații ale patriei noastre poate aduce o contribuție de seamă și la dezvoltarea și afirmarea științei românești, participînd activ și pe calea creației științifice la progresul multilateral al patriei. Valorosesele cadre didactice din învățămîntul superior trebuie să conlucreze și mai strîns cu institutele departamentale și laboratoarele uzinale la activitatea de cercetare legată de dezvoltarea bazei tehnico-materiale a construcției socialiste.

Un rol tot mai important în știința românească trebuie să-l aibă institutele departamentale, în rîndul cărora lucrează un important și valoros detașament al cercetătorilor din țara noastră. Este necesar să se asigure ridicarea continuă a nivelului muncii științifice desfășurate în aceste institute, lărgirea gamei de teme abordate, creșterea contribuției lor în soluționarea problemelor actuale și de perspectivă generate de industrializarea țării, de progresul agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale. Trebuie să se ia măsuri pentru perfecționarea rețelei institutelor de cercetări departamentale, în sensul unei mai bune profilări, creării de unități în ramurile deficitare și apropierea lor de centrele principale ale producției. Este necesar să fie îmbunătățite conducerea și controlul activității lor de către ministerele tutelare, în special în privința întocmirii și îndeplinirii planurilor de cercetare, aplicării în practică a rezultatelor obținute.

Se impune perfecționarea organizării laboratoarelor uzinale în vederea creșterii contribuției lor la ridicarea nivelului tehnic al producției industriale și introducerea în practică a realizărilor științei și tehnicii avansate. Paralel cu activitatea lor tehnologică, laboratoarele uzinale trebuie să desfășoare o susținută activitate de cercetare științifică cu caracter aplicativ, în funcție de specificul producției uzinelor pe lângă care funcționează, de sarcinile actuale și de perspectivă ale ramurii industriale respective. Răspunderea pentru conducerea și îndrumarea activității științifice a laboratoarelor uzinale, pentru modul cum este folosit acest important potențial științific o poartă ministerele și instituțiile centrale.

(Continuare în pag. 3-a)

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU secretar general al C. C. al P. C. R. cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. 2-a)

Ministerele, celelalte organe economice centrale au datorita de a acorda o atenție sporită îndeplinirii planului tehnic de stat, desfășurării cercetării științifice consacrate modernizării producției în toate ramurile economiei naționale și îndeosebi introducerii cercetărilor științei în practica activității industriale și agricole. Pentru îndeplinirea sarcinilor de cercetare științifică, ele trebuie să manifeste cel puțin aceeași preocupare ca și față de problemele producției, față de realizarea prevederilor planului economic.

Un alt obiectiv important al activității Consiliului Național al Cercetării Științifice va fi asigurarea condițiilor materiale care să permită creșterea amploarei și eficacității muncii științifice din țara noastră. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a științei, în planul cincinal se vor aloca peste 7 miliarde lei, din care cca. 1,5 miliarde pentru construirea de noi institute și laboratoare și dotarea cercetărilor cu aparatură de nivel tehnic ridicat. În acest sens este necesar să se ia măsuri pentru a asigura construcția în țară a aparaturii științifice, creându-se în acest scop unități de producție specializate. Va crește simțitor ponderea cheltuielilor destinate cercetărilor în domeniul științelor tehnice, efectuate atât în unitățile Academiei, cât și în cele departamentale, cât și în cele departamentale, a cheltuielilor pentru necesitățile Institutului de Fizică Atomică și pentru dezvoltarea bazei materiale a cercetării în învățământul superior.

Consiliul Național va întreprinde studii aprofundate privitor la cerințele de ordin material ale activității de cercetare științifică, veghind, împreună cu institutele beneficiare, la realizarea integrală și eficientă a investițiilor stabilite.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a cercetării științifice, Consiliul Național se va îngriji de folosirea cât mai eficientă a mijloacelor tehnico-materiale puse la dispoziție oamenilor de știință și cercetătorilor.

Consiliul Național al Cercetării Științifice va coordona editurile și publicațiile cu caracter științific și tehnic, orientând activitatea acestora în direcția popularizării lucrărilor de valoare care prezintă importanță pentru progresul științei, al economiei și culturii țării noastre. În atribuțiile sale va intra, de asemenea, organizarea informării și documentării științifice și tehnice care constituie un factor esențial în munca cercetătorilor, în întreaga viață științifică. Ținând seama de aceasta este necesar să se ia măsuri de îmbunătățire a sistemului de informare și documentare științifică existent în țara noastră, folosindu-se pe scară mai largă mijloacele moderne de prelucrare a informațiilor, lichidându-se paralelismul existent în procurarea publicațiilor și cărților străine.

Intensificarea cercetării științifice proprii, progresul științei românești cer în același timp asigurarea unor legături tot mai largi a cercetătorilor noștri cu oamenii de știință din întreaga lume, cu știința mondială. În epoca contemporană, când știința capătă un caracter universal, nu se mai poate concepe desfășurarea izolată a muncii de cercetare, ignorarea evoluției gândirii științifice din alte țări, a rezultatelor ce se obțin în cercetarea internațională. O atare atitudine duce la pierderea contactului cu fluxul cercetării științifice din lume și, implicit, la rămânerea în urmă într-unul sau altul din domeniile importante ale științei.

Este necesar, de aceea, să se dezvolte contactele internaționale, laborarea cu savanții din țările

socialiste și din alte țări, cunoașterea și însușirea a tot ceea ce știința și tehnica mondială creează mai bun. În cadrul schimbului internațional de valori științifice și de opinii, oamenii noștri de știință trebuie să-și dea propria contribuție, participând prin rezultatul muncii lor la progresul cercetărilor științei contemporane.

Consiliul Național va coordona organizarea manifestărilor științifice naționale, precum și participarea țării noastre la manifestările științifice internaționale, asigurând elaborarea în acest sens a unor programe anuale și de perspectivă.

Dezvoltarea în perspectivă a cercetării științifice pune pe primul plan în activitatea Consiliului Național al Cercetării Științifice și preocuparea pentru ridicarea continuă a nivelului muncii de pregătire a cadrelor de cercetători, a specializării lor potrivit progresului științei contemporane și cerințelor economiei și culturii noastre.

Directivile Congresului al IX-lea prevăd sporirea numărului personalului antrenat în activitatea științifică la peste 30.000 persoane, un accent deosebit punându-se pe formarea de cadre în științele tehnice și economice, în matematică, fizică, chimie, biologie și în alte domenii. În acest scop Consiliul Național va elabora în cel mai scurt timp, împreună cu Academia, cu C.S.P., cu Ministerul Învățământului și celelalte ministere planul de pregătire și perfecționare a cadrelor științifice pe perioada 1966—1970 — parte integrantă a planului nostru cincinal — precum și pentru o perspectivă mai îndelungată. Se va prevedea folosirea pe scară largă a formelor superioare de ridicare a nivelului profesional al cercetătorilor și, în mod deosebit, obținerea de titluri științifice, specializarea în țară și în străinătate. Experiența proprie și din alte țări demonstrează necesitatea folosirii și a altor căi de formare a cadrelor științifice ca de pildă cursurile suprauniversitare, cursurile scurte de perfecționare organizate cu concursul unor specialiști de valoare din țară și de peste hotare, schimbările de experiență, vizitele de documentare etc.

O atenție deosebită va trebui să acorde Consiliul Național promovării cadrelor tinere de cercetători asigurării condițiilor pentru afirmarea nestinjenită a talentului și capacității lor creatoare. În știința tineretului reprezintă o forță de seamă; alături de experiența bogată și competența oamenilor de știință mai în vârstă, ei aduce elanul și cutezanța, indispensabile marilor investigații de cunoaștere științifică a naturii și societății, progresului științelor moderne. Partidul și guvernul își exprimă încrederea că tinerii din țara noastră care pășesc pe calea anevoioasă, dar atât de frumoasă și plină de satisfacție a cercetării științifice, vor ști să răspundă, cu entuziasmul ce-i caracterizează, grijii și atenției care li se acordă, neprecupețându-și forțele pentru a contribui la mersul înainte al științei românești.

Consiliul Național va fi format din 80—90 de membri, oameni de știință din toate domeniile de cercetare, membri ai Academiei, cercetători din institutele Academiei și departamentale, cadre didactice, conducători ai unor ministere și alte instituții centrale și alți specialiști din laboratoare uzinale și din unități economice și social-culturale. Pentru rezolvarea operativă a sarcinilor, se are în vedere constituirea unui birou executiv format din 17—19 membri.

Consiliului îi va reveni sarcina de a analiza și dezbate în mod aprofundat principalele probleme ale vieții științifice din țara noastră elaborând soluții și măsuri pe care le va supune spre aprobare conducerii partidului și statului. În

studierea și rezolvarea diferitelor aspecte ale cercetării științifice, Consiliul va trebui să lucreze în strânsă colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării și cu alte organe centrale economice și științifice.

Consiliul Național al Cercetării Științifice și biroul său executiv își vor desfășura întreaga lor activitate pe baza principiului muncii colective, lucrând ca organe deliberative. Ele se vor sprijini pe consultarea largă a oamenilor de știință și cercetătorilor, astfel încât elaborarea tuturor hotărârilor să fie rezultatul unor dezbateri largi, al experienței colective a celor mai buni specialiști din țara noastră.

Asigurind concentrarea forțelor spre direcțiile principale ale cercetării științifice care determină progresul în toate domeniile vieții sociale, îndrumarea coordonată a științei permite totodată desfășurarea nestinjenită a inițiativei creatoare a institutelor științifice, a tuturor oamenilor de știință.

Progresul științei este incompatibil cu arbitrarul, cu pronunțarea unor sentințe definitive într-un sens sau altul asupra descoperirilor științifice și a metodelor de cercetare. Nu există domenii științifice în care să se fi ajuns la limita maximă a cunoașterii, știința fiind ea însăși un neîntrerupt proces de înțelegere a tainelor lumii înconjurătoare aflate în continuă dezvoltare și transformare. Ceea ce se creează azi constituie punctul de plecare al unor descoperiri viitoare care îmbogățesc gândirea omenească, completează sfera cunoașterii. Concepția materialist-dialectică ajută pe oamenii de știință să înțeleagă mai bine fenomenele naturii și societății, în legătura și interdependența lor reciprocă, să descifreze sensul în care acționează legile obiective ale dezvoltării societății, lumii.

Progresul științei cere grijă și sollicitudine față de ceea ce este nou în cercetare, ținând seama de faptul că adeseori ideile științifice noi nu se cristalizează de la început cu toată claritatea. Trebuie încurajate eforturile pentru deschiderea unor căi noi în știință, cultivându-se inventivitatea și pasiunea pentru originalitatea științifică.

Dezvoltarea științei la nivelul cerințelor contemporane presupune manifestarea liberă a individualității creatorilor în sfera cercetării. Îndrăzneală și spirit inovator, înălturarea oricărei rigidități, îngustimi de vederi și lipsă de obiectivitate științifică, desfășurarea unui larg schimb de opinii științifice, confruntarea deschisă a punctelor de vedere. Vor trebui organizate periodic reuniuni și alte manifestări științifice în cadrul cărora să fie puse în discuție puncte de vederi și ipoteze originale, tendințele de dezvoltare a științei pe plan mondial, problemele teoretice și implicațiile noilor descoperiri științifice.

Tovarăși,

Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcina promovării progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, extinderii proceselor de mecanizare și automatizare, dezvoltării electronicii, deosebit de importantă pentru perspectiva industrializării țării în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice, perfecționării continue a utilajelor fabricate în interior, asimilării și producerii unor mașini și instalații cu înalte caracteristici tehnice. Noile ramuri industriale create în anul socialismului, care ocupă un loc central în economia noastră, cum sînt industria chimică și industria constructoare de mașini, au nevoie de un sprijin sustinut și permanent pentru a se putea ridica și menține la nivelul dezvoltării mondiale.

Toate acestea cer oamenii noștri de știință să se preocupe neîncetat de dezvoltarea cercetărilor

legate de nevoile actuale ale producției, ținînd totodată seama de dezvoltarea în perspectivă a acestora, devansînd prin cercetările lor mersul înainte al economiei.

Se va intensifica activitatea de cercetare în domeniul științelor tehnice, cu deosebire al construcțiilor de mașini și în special de mașin-unelte, al electrotehnicii, electronicii și automaticii de care depînd îmbunătățirea continuă a tehnologiei, ridicarea performanțelor tehnice și a calității produselor industriale. Oamenii noștri de știință sînt chemați să-și aducă contribuția la perfecționarea producției siderurgice în vederea îmbunătățirii calității produselor și în primul rînd a oțelurilor fine, reducerii consumurilor specifice de metal, rezolvării multelor probleme ale metalurgiei nerafinate, cu deosebire a aliajelor de aluminiu, cupru, zinc etc.

O deosebită atenție va trebui să se acorde în viitor studiilor privind producerea de energie pentru satisfacerea cerințelor crescînde ale industriei și consumului populației, precum și în vederea folosirii în anii următori a energiei nucleare pentru a asigura energia necesară țării.

Prezintă o mare însemnătate pentru economia noastră dezvoltarea în continuare a cercetărilor geologice pentru punerea în evidență a unor noi rezerve de materii prime.

În construcții se vor efectua cercetări privind rezistența materialelor, elaborarea de noi tehnologii de prefabricare, perfecționarea metodelor de execuție a construcțiilor și utilizarea unor materiale noi. De asemenea, se face simțită necesitatea largirii cercetărilor în domeniul arhitecturii și sistematizării orașelor și satelor țării noastre.

Chimia va fi și în viitor una dintre principalele direcții spre care va fi orientată cercetarea științifică. Unitățile de cercetare au datorita să aducă o contribuție sporită la valorificarea superioară a materialelor prime, la producția maselor plastice, a îngrășămintelor chimice și a altor substanțe chimice de care are nevoie economia noastră. În domeniul petrolului, cercetările trebuie să ducă la perfecționarea forării și exploatarea sondelor, a valorificării superioare a titelului, la îmbunătățirea produselor petroliere.

Se vor dezvolta, de asemenea, cercetările legate de industria lemnului, industria bunurilor de consum, de valorificare superioară a materialelor prime în aceste ramuri și îmbunătățirea calității produselor.

În agricultură, eforturile principale vor fi îndreptate spre introducerea în cultură a unor soiuri și hibrizi de mare productivitate, ameliorarea raselor de animale, chimizarea și mecanizarea agriculturii, creșterea animalelor în complexe industriale, elaborarea unor metode mai eficiente de combatere a dăunătorilor, folosirea cât mai rațională a fondului funciar.

Se vor dezvolta cercetările în științele matematice și fizice cu aplicație în introducerea tehnicii avansate în producție, în organizarea și conducerea activității economice și mecanizarea muncii de administrație și evidență.

În științele biologice — pe lângă continuarea cercetărilor clasice de studiere a florei și faunei țării — în următorii ani se vor dezvolta cu precădere ramurile moderne ale biologiei.

Experiența ne arată că rezolvarea problemelor economiei țării noastre, valorificarea materialelor prime de care dispunem cer studii aprofundate din partea propriilor noștri cercetători, neputîndu-ne bizui numai pe importul de soluții științifice, tehnice și economice. Cercetarea proprie este necesară chiar și în domeniile în care, pe

considerente bine fundamentate din punct de vedere tehnico-economic, se recurge la achiziționarea de licențe.

Transformările adînci care au loc în structura social-economică a țării și perspectivele dezvoltării societății noastre socialiste în perioada care urmează, avîntul culturii și îmbogățirea vieții spirituale a poporului impun intensificarea activității de cercetare în științele sociale și umanistice. Este necesar să se asigure o îndrumare atentă a eforturilor pe care le desfășoară economiștii, filozofii, istoricii, sociologii, juriștii și ceilalți cercetători care lucrează în aceste specialități, în vederea îmbogățirii continue a patrimoniului nostru de lucrări teoretice. Congresul al IX-lea a deschis în fața cercetătorilor din domeniul științelor sociale o vastă perspectivă de activitate creatoare, indicînd o serie de teme care așteaptă să fie abordate de oamenii noștri de știință.

Acordînd o atenție tot mai mare elaborării teoretice a problemelor dezvoltării societății noastre, studierii legilor obiective care acționează în procesul construcției socialismului, cercetătorii trebuie să asigure îmbinarea strînsă a teoriei cu practica construcției socialiste. În preocupările lor trebuie să ocupe un loc important tratarea problemelor legate de conducerea și planificarea activității economice, de organizarea producției și a muncii.

Activitatea educativă de masă cere intensificarea muncii de elaborare sau de îmbunătățire a unor lucrări de sinteză, cum sînt Istoria României, Tratatul de economie națională, Dicționarul enciclopedic român, Istoria literaturii române.

O importantă preocupare de viitor va trebui să constituie, de asemenea, îmbunătățirea repartizării cadrelor științifice în diferite ramuri ale cercetării, apropierea oamenilor de știință de marile centre economice, de punctele vitale ale producției materiale. De o mare însemnătate este în acest sens extinderea experienței pozitive care s-a acumulat în domeniul organizării cercetării pe baza încheierii de contracte între unitățile de cercetare și organele economice.

Progresul științei în țara noastră cere o îmbinare mai judicioasă a cercetării fundamentale cu cea aplicativă precum și ridicarea nivelului științific al cercetării care se practică în institutele departamentale și laboratoarele uzinale.

Viața științifică internațională, ca și cea din țara noastră, demonstrează că cercetarea este un proces complex care include cele două laturi în mod inseparabil. Cercetarea fundamentală, care-și are rolul și importanța sa deosebită în munca științifică generală contribuind la deschiderea unor orizonturi științifice noi, la lărgirea domeniului cunoașterii, atît în științele naturii, cît și în științele sociale, nu poate fi concepută în afara cerințelor vieții practice, ale producției materiale, ale nevoilor societății. Totodată se știe că cercetarea aplicativă a furnizat de nenumărate ori concluzii de importanță teoretică excepțională, a deschis progresului științei perspective nebănuite. Multe din ideile care au revoluționat gândirea științifică, care au condus la marile descoperiri ale umanității au fost generate de observația concretă, de activitatea practică a cercetătorilor.

O caracteristică a științei în epoca modernă este uriașa diversificare a ramurilor și domeniilor de cercetare, întrepătrunderea și dependența strînsă a acestora, cooperarea cercetătorilor de specialități diferite în aplicarea în practică a rezultatelor muncii lor. Știința de-

(Continuare în pag. 4-a)

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

secretar general al C. C. al P. C. R.
cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică

(Urmare din pag. 1-a)

vine tot mai mult rezultatul eforturilor colective ale cercetătorilor, care se bazează la rîndul lor pe studierea și generalizarea experienței practice, a activității creatoare a producătorilor de bunuri materiale. Aceasta impune îmbunătățirea colaborării științifice dintre unitățile de cercetare din țara noastră, dintre diferitele categorii de cercetători, dintre aceștia și specialiștii care lucrează nemijlocit în producție.

Totodată va trebui să crească preocuparea pentru finalizarea cercetărilor și introducerea în producție a rezultatelor obținute. Este știut că cercetarea nu poate fi legată întotdeauna de un termen fix, dar nici nu se poate desfășura fără o perspectivă concretă. În știință, factorul timp joacă un rol deosebit de important, scurta durată muncii de cercetare permițând să se țină pasul cu ritmul de dezvoltare a științei mondiale. În competiția științifică internațională se afirmă și mai puternic și devine mai bogată țara ai căreia cercetători reușesc să soluționeze mai repede problemele, să aplice în practică mai iute concluziile dobândite.

Aplicarea cu succes a acestui ansamblu de măsuri cere din partea orănelor de partid și de stat o preocupare sporită pentru îndrumarea și sprijinirea concretă a tuturor unităților de cercetare, pentru organizarea aplicării în viață a cuceririlor cercetătorilor științifice.

Adoptarea măsurilor organizatorice preconizate va da un nou și puternic avînt cercetării științifice, va face să crească rezultatele ei, va ridica rolul științei și al slujitorilor săi în viața societății noastre, în asigurarea progresului multilateral al țării. Introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor științei în toate domeniile activității sociale și mai mari în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, va întări și mai mult independența și suveranitatea țării noastre, va grăbi înaintarea Republicii Socialiste România pe drumul progresului material și spiritual, al bunăstării și fericirii întregului nostru popor. În felul acesta, patria noastră va contribui la creșterea forței sistemului socialist mondial, la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, la afirmarea superiorității socialismului în lumea întreagă.

Măreata epocă pe care o trăim pune în fața oamenilor de știință îndatoriri de înaltă răspundere. Sintem convinsi că ei vor ști să fie la înălțimea acestei răspunderi patriotice, aducîndu-și contribuția însoțită la dezvoltarea științei, a întregii culturi, la înflorirea continuă a societății noastre socialiste, la ridicarea vieții poporului român pe culmea înalte ale civilizației. (Expunerea a fost subliniată în repetate rînduri, cu vii aplauze. La sfîrșit asistența s-a ridicat în picioare, aplaudînd puternic, îndelung).

A IV-a sesiune a Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. 1-a)

Primit cu vii și puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a prezentat expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică.

Raportul comun al Comisiei pentru cultură și învățămînt și al Comisiei juridice asupra proiectului de lege cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice a fost prezentat de deputatul Gheorghe Mihoc.

După închiderea ședinței de dimineață s-au intrunit unele comisii ale M.A.N.

În ședința de după-amiază a început discuția generală la

punctul 3 al ordinei de zi.

Au luat cuvîntul deputații Remus Răduleț, Costin Nenișescu, Ion Creangă, Emil Onișca, Horia Hulubei, Emil Vlaicu, Maxim Berghianu, Gheorghe Vlad, Ludovic Csogor, Ilie Murgulescu, Constantin Daicoviciu, Liane Schlosser, Ștefan Bălan.

După discutarea pe articole a proiectului de lege, s-a trecut la votarea lui, în întregime, prin vot secret.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate Legea cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Cercetării Științifice. Rezultatul votului a fost primit cu puternice aplauze.

Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres)

Maistrul minier Costea Octavian, artificierul Cătălina Vasile și mineurul Cernat Gheorghe, sînt 3 factori de bază în organizarea și conducerea producției la sectorul III al minei Uricani. Subiectul discuției la care s-au angajat: încheierea cu rezultate cit mai bune a anului.

TELEGRAME EXTERNE

VIETNAM

● Adunarea sărbătorească de la Hanoi ●
● dezmințire a Agenției vietnameze de informații ●
● Noi atacuri ale forțelor patriotice

HANOI 20 (Agerpres).

În sala Ba Dinh, din capitala R. D. Vietnam, a avut loc o adunare pentru sărbătorirea celei de-a V-a aniversări a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud (20 decembrie), a celei de-a XIX-a aniversări a războiului de rezistență împotriva colonialismului francez (19 decembrie) și a celei de-a XXI-a aniversări a Armatei Populare Vietnameze (22 decembrie). La adunare au participat președintele Ho Și Min, conducători de partid și de stat, membri ai Adunării Naționale a R. D. Vietnam, reprezentanți ai Frontului Patriei, ai unor organizații de masă, ai forțelor armate, reprezentanți ai presei și radioului.

A luat cuvîntul Ton Duc Thang, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, care a vorbit despre lupta de eliberare din Vietnam de sud și despre lupta întregului popor vietnamez împotriva agresiunii americane, pentru reunificarea patriei. A vorbit apoi Hoang Quoc Viet, membru al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și membru al Prezidiului C.C. al Frontului Patriei.

☆

HANOI 20 (Agerpres).

Agentiile occidentale de presă au transmis în ultimele zile știri din surse americane, în legătură cu unele sondaje întreprinse în vederea începerii negocierilor în problema vietnameză.

În legătură cu aceasta, Agenția Vietnameză de informații a fost autorizată să dea publicității o declarație, potrivit căreia informațiile difuzate de Departamentul de Stat al S.U.A. privind un așa-numit son-

Se nereconizează convocarea unei conferințe a șefilor de state și guverne africane

NAIROBI 20 (Agerpres).

Impăratul Etiopiei, Haile Selassie, președintele Kenyei, Jomo Kenyatta și primul ministru al Ugandei, Milton Obote, au avut duminică convorbiri la Nairobi, consacrate problemei rhodesiene. Ei au hotărît să transmită lui Diallo Telli, secretarul general al Organizației Unității Africane, un mesaj cerînd convocarea imediată a unei conferințe a șefilor de state și guverne africane în vederea studierii măsurilor ce vor trebui luate în scopul rezolvării problemei rhodesiene.

Generalul de Gaulle a fost reales președinte al Franței

PARIS 20 (Agerpres).

Generalul de Gaulle a fost ales duminică președinte al Franței pentru o nouă perioadă de șapte ani. La ora 3 noaptea (ora Parisului), președintele Consiliului Constituțional, Gaston Palewski, a anunțat rezultatul oficial al celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale: din cele 23 454 811 voturi valabile exprimate (peste 80 la sută din totalul alegătorilor înscrisi în listele electorale), 12 868 661 au fost acordate generalului de Gaulle (55 la sută), iar 10 586 150 (45 la sută) au revenit candidatului forțelor de stînga, Francois Mitterrand. Mai urmează să fie cunoscute rezultatele scrutinului din teritoriile de peste mări.

Generalul de Gaulle urmează să-și preia în mod oficial noul său mandat prezidențial la 9 ianuarie.

daj de a se începe tratative, efectuate de partea Republicii Democratice Vietnam, „sînt o născocire, fără temei”.

☆

SAIGON 20 (Agerpres).

În ultimele 48 de ore, după cum informează agenția France Presse, forțele Frontului național de eliberare au declanșat noi atacuri împotriva guvernamentalelor. Agenția U.P.I. relatează în acest sens că cel mai puternic atac lansat de partizani a fost îndreptat împotriva unui post guvernamental din apropierea orașului Quang Ngai. Un purtător de cuvînt al comandamentului american a declarat că trupele garnizoanei guvernamentale au suferit pierderi grele. Din aceeași sursă se arată că trupele partizanilor sud-vietnamezi au atacat puternic în două rînduri postul guvernamental. Unități de artilerie, chemate în ajutorul celor asediați, au sosit cu întîrziere la locul luptei. În cursul acestei ciocniri doi patrioți au fost uciși, iar un al treilea a fost făcut prizonier. Restul trupelor patriotice au reușit să se replieze pe poziții întărite.

O.N.U.: Comitetul Politic a adoptat în unanimitate rezoluția inițiată de România

NEW YORK. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U., a adoptat sîmbătă seara, în unanimitate, rezoluția privind „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”, propusă de delegația Republicii Socialiste România. Dezbaterile care au avut loc în legătură cu această problemă, în cadrul cărora au luat cuvîntul reprezentanții a aproape 30 de țări, au prilejuit sublinierea unanimă a sprijinului cu care a fost primită la O.N.U. această inițiativă a României și importanța ei pentru cauza consolidării păcii în Europa și în lumea întreagă.

Proiectul de rezoluție a fost adoptat prin aclamații de către par-

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

PARIS 20. Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite:

Profesorul Mihai Berza de la catedra de istorie universitară a Universității din București, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, a conțențențat la Școala națională de limbă orientale din Paris despre viața și opera lui Nicolae Iorga, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la moartea marelui cărturar român. Conferințiarul a fost prezentat de prof. univ. Andre Mirambel, directorul acestei școli, membru al Academiei franceze.

Conferința a fost primită cu viu interes de asistență.

☆

Prof. univ. M. Berza a ținut în cursul săptămîinii acesteia la Școala practică și de studii înalte a Universității din Paris o conferință cu tema „Formarea conștiinței naționale la români”. După conferință, mult apreciată și aplaudată de asistență, M. Berza a răspuns numeroaselor întrebări puse de istorici și lingviști, specialiști în problemele române și balcanice.

Incheierea Congresului Partidului Socialist Italian al Unității Proletare

ROMA 20. Corespondentul Agerpres, I. Mărgineanu, transmite:

După patru zile de dezbateri, primul Congres al Partidului Socialist Italian al Unității proletare și-a încheiat lucrările duminică seara prin adoptarea documentului politic final și alegerea Comitetului Central.

Rezoluția care aprobă tezele și raportul prezentat de secretarul partidului, Tullio Vecchietti, afirmă că linia politică a partidului trebuie continuată în strînsă unitate

cu partidul comunist și cu celelalte forte ale socialiștilor care resping politica partidului social-democrat. P.S.I.U.P. este hotărît — se arată în continuare în rezoluție — să-și dea contribuția maximă la lupta împotriva imperialismului, pentru unitatea mișcării muncitorești cu mișcarea de eliberare națională.

Potrivit modificărilor la statutul partidului, a fost introdusă funcția de președinte al C.C. A fost ales noul Comitet Central compus din 81 de membri.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● MADRID. Potrivit relatărilor agenției Associated Press, o puternică explozie a distrus complet fabrica de hîrtie aflată în construcție într-o mică localitate spaniolă din apropierea Geronei. În urma acestei catastrofe și-au pierdut viața 8 muncitori și au fost răniți 10, dintre care cîțiva se află într-o stare gravă.

● CAIRO. Cu prilejul „Zilei științei”, președintele Nasser a rostit o cuvîntare la Universitatea din

Cairo, în care a subliniat rolul științei în rezolvarea problemelor țării și aportul pe care tineretul trebuie să-l aducă la dezvoltarea științei.

● OSLO. Potrivit unui comunicat al Institutului polar din Norvegia, temperatura minimă la Polul Sud a atins în iarna australă de anul acesta minus 94,5 grade Celsius. Aceasta este cea mai scăzută temperatură înregistrată vreodată la Polul Sud.